

กรุงบรัสเซลส์ 12.2.2016

C(2016) 755 ulti

ประกาศคณะกรรมการ

12.2.2016

เอกสารคู่มือ

สำหรับกฎระเบียบสหภาพยุโรปว่าด้วยไม้และผลิตภัณฑ์ไม้

เอกสารคู่มือ สำหรับกฎระเบียบสหภาพยุโรปว่าด้วยไม้และผลิตภัณฑ์ไม้

บทนำ

กฎระเบียบ (อียู) ที่ 995/2010 ซึ่งระบุหน้าที่รับผิดชอบของผู้ประกอบการที่นำไม้และผลิตภัณฑ์ไม้เข้าสู่ตลาด² (กฎระเบียบไม้ หรือ EUTR) มีความเป็นไปได้ที่คณะกรรมการจะยอมรับมาตรการที่มีใช้ทางกฎหมายซึ่งเป็นสิ่งที่มั่นใจได้ว่าการดำเนินงานจะเป็นไปในรูปแบบเดียวกัน ทั้งนี้ มาตรการที่ได้รับการยอมรับ มีดังนี้

- กฎระเบียบที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งระบุข้อกำหนดสำหรับการรับรองโดยหน่วยงานตรวจสอบและมีการวางกระบวนการให้การรับรองและไม่ให้รับรอง³ และ
- กฎระเบียบย่อย ซึ่งมีรายละเอียดข้อบังคับสำหรับระบบ Due Diligence และความถี่กับวิธีตรวจสอบที่จะนำไปใช้กับองค์กร โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในประเทศสมาชิก⁴

สืบเนื่องจากการหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้เชี่ยวชาญจากประเทศสมาชิก และสมาชิกคณะกรรมการว่าด้วยเรื่อง FLEGT (การบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า) ได้มีมติที่แน่ชัดเกี่ยวกับกฎระเบียบสหภาพยุโรปว่าด้วยไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ว่าจำเป็นต้องมีคำอธิบายที่ชัดเจน รวมทั้งเห็นว่าเอกสารคู่มือมีความจำเป็นต่อการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบสหภาพยุโรปว่าด้วยไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ และประกาศคณะกรรมการสองฉบับซึ่งไม่มีข้อผูกพันทางกฎหมาย เอกสารคู่มือนี้ได้ผ่านการหารือและพัฒนาร่วมกันกับคณะกรรมการ FLEGT แล้ว

เอกสารคู่มือนี้ไม่มีข้อผูกพันทางกฎหมาย แต่มีเป้าหมายเพียงเพื่อให้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับกฎระเบียบสหภาพยุโรปว่าด้วยไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ และประกาศของกรรมการสองฉบับซึ่งไม่มีข้อผูกพันทางกฎหมายเท่านั้น และไม่ได้มีไว้เพื่อทดแทน เพิ่มเติม หรือแก้ไขข้อกำหนดของกฎระเบียบ EU ที่ 995/2010 รวมทั้งกฎระเบียบ EU ที่ 363/2012 หรือกฎระเบียบ EU ที่ 607/2012 ซึ่งยังคงเป็นพื้นฐานทางกฎหมายที่ต้องนำมาใช้ เอกสารคู่มือนี้ไม่ควรได้รับการพิจารณาเพียงลำพัง แต่ควรใช้ควบคู่กับกฎหมายและต้องไม่ใช่อ้างอิงเพียงลำพัง

อย่างไรก็ตาม เอกสารคู่มือนี้ใช้อ้างอิงอย่างเป็นทางการสำหรับผู้ใดก็ตามที่ปฏิบัติตาม EUTR ตามที่อธิบายไว้ในส่วนของเนื้อหาทางกฎหมายซึ่งมีความยากในการทำความเข้าใจ นอกจากนี้ คู่มือดังกล่าวสามารถเป็นแนวทาง

¹ เอกสารคู่มือดังกล่าวไม่ใช่การแทนที่หรือทดแทนนอกจากจะเป็นเอกสารอ้างอิงที่อธิบาย โดยคณะกรรมการไม่ยอมรับภาระหน้าที่ใดที่เกิดจากการสูญเสียหรือทำลายเหตุเพราะข้อผิดพลาดหรือข้อความที่เกิดขึ้น ศาลยุติธรรมยุโรปสามารถตัดสินขั้นสุดท้ายบนพื้นฐานของการตีความกฎระเบียบ

² OJ L 295, 12.11.2010, p.23.

³ OJ L 115, 27.4.2012, p. 12.

⁴ OJ L 177, 7.7.12, p. 16.

ให้กับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศและหน่วยงานที่บังคับใช้กฎระเบียบในกระบวนการดำเนินการและการบังคับใช้ EUTR

ปัญหาที่ได้รับการแก้ไขตามเอกสารนี้จะถูกพิจารณาระหว่างกระบวนการหารือเรื่อง ประกาศของคณะกรรมการ 2 ฉบับซึ่งไม่มีข้อเกี่ยวพันทางกฎหมาย และหลังจากการประชุมทวิภาคีต่างๆ กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ยังมีประเด็นอีกมากมายที่สามารถเพิ่มเติมได้ หลังจากมีความเชี่ยวชาญมากขึ้นในการนำ EUTR มาปรับใช้และในกรณีดังกล่าว เอกสารนี้สามารถแก้ไขได้เพื่อให้มีความสอดคล้องกัน

1. คำนิยาม “การนำเข้าสู่ตลาด”

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง: EUTR – บท 2 คำจำกัดความ

ตามบท 2 ไม่ถูกพิจารณาให้ “นำเข้าสู่ตลาด” ได้ หากมีการผลิตขึ้น

- ในตลาดภายใน – หมายความว่า ไม่นั้นต้องปรากฏอยู่ในอียูในเชิงกายภาพ ไม่ว่าจะตัดโค่นในอียูหรือนำเข้า และผ่านพิธีทางศุลกากรเพื่อการเคลื่อนย้ายสินค้าได้อย่างเสรี เนื่องจากผลิตภัณฑ์ไม่ได้รับสถานะ “สินค้าของสหภาพยุโรป” ก่อนที่จะเข้าสู่อาณาเขตของสหภาพศุลกากร สินค้าต้องปฏิบัติตามกระบวนการจำเพาะทางของศุลกากร (เช่น สินค้านำเข้าชั่วคราว กระบวนการภายใน กระบวนการภายใต้การควบคุมของศุลกากร คลังสินค้าของศุลกากร เขตปลอดภาษี) แต่การส่งผ่านหรือการส่งออกอีกครั้งจะไม่ถูกพิจารณาว่าเป็นการนำเข้าสู่ตลาด
- เป็นครั้งแรก – ไม่รวมผลิตภัณฑ์ไม้และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผลิตภัณฑ์ไม้ที่ซึ่งถูกนำเข้าสู่ตลาดอียูเรียบร้อยแล้ว การทำให้ผลิตภัณฑ์เข้าสู่ตลาดในครั้งแรกอาจคำนึงถึงสินค้านำเข้าที่นำเข้าสู่ตลาดนับจากวันที่นำเข้าตามกระบวนการ EUTR (3 มีนาคม 2013) และไม่ได้ดำเนินการกับสินค้าชิ้นใหม่หรือสายผลิตภัณฑ์สายใหม่ โดยกรอบแนวคิดของ “การนำเข้าสู่ตลาด” นั้นคำนึงถึงถึงสินค้าแต่ละชิ้น ไม่ใช่ชนิดของสินค้า แต่ไม่คำนึงว่าผลิตภัณฑ์ถูกผลิตให้เป็นรายชิ้นหรือกลุ่มผลิตภัณฑ์
- ในเชิงของกิจกรรมทางการค้า - ผลิตภัณฑ์ไม้ต้องเข้าสู่ตลาดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการหรือจำหน่ายสู่ผู้บริโภคเพื่อการค้าหรือที่ไม่ใช่เพื่อการค้า หรือเพื่อใช้ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการเอง ข้อบังคับนี้ไม่ได้กำหนดข้อกำหนดสำหรับผู้บริโภคที่ไม่ใช่เพื่อการค้า

องค์ประกอบทั้งหมดข้างต้นต้องแสดงในเวลาเดียวกัน ดังนั้น ควรเข้าใจว่า “การนำเข้าสู่ตลาด” จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้ประกอบการเริ่มนำไม้หรือผลิตภัณฑ์ไม้เข้าสู่ตลาดอียูเพื่อจำหน่ายหรือใช้ในเชิงกิจกรรมทางการค้าเป็นครั้งแรก เพื่อให้การระบุตัวตนของผู้ประกอบการเป็นไปได้อย่างชัดเจน เหมาะสม และสอดคล้อง จึงจำเป็นต้องนิยาม

ผู้ประกอบการตามกระบวนการนำไม้เข้าสู่ตลาดอียูที่หลากหลายโดยขึ้นอยู่กับว่าไม้นั้นถูกตัด โคนภายในหรือภายนอกอียู

เมื่อไม้ถูกตัด โคนภายในอียูหรือถูกนำเข้ามายังอียูเป็นครั้งแรกเพื่อกิจกรรมทางการค้า นิยามของคำว่า ‘ผู้ประกอบการ’ ดังต่อไปนี้ จะต้องดำเนินการ

(ก) สำหรับไม้ที่ตัด โคนภายในอียู ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคล/องค์กร/บริษัท ที่จำหน่ายหรือใช้ไม้เมื่อมีการตัด โคน

(ข)(1) สำหรับไม้ที่ตัด โคนภายนอกอียู ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคล/องค์กร/บริษัท ที่ทำหน้าที่เหมือนนำเข้ามาเมื่อไม้ได้ดำเนินการผ่านพิธีทางศุลกากร โดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรของอียูเพื่อการเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างเสรีภายในอียู โดยส่วนใหญ่ ผู้นำเข้าสามารถระบุชื่อหรือหมายเลข “ผู้รับฝากขาย” ในช่องที่ 8 ของเอกสารสำแดงทางศุลกากร (เอกสารดำเนินการประเภทเดียว)

(ข)(2) สำหรับไม้หรือผลิตภัณฑ์ไม้ที่ถูกนำเข้ามายังอียู นิยามของคำว่า ‘ผู้ประกอบการ’ ไม่เกี่ยวข้องกับความเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์หรือข้อตกลงทางสัญญาอื่นๆ

ผู้ประกอบการทุกราย ไม่ว่าจะอยู่ในอียูหรือไม่ ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยการนำไม้ที่ โคนอย่างผิดกฎหมายเข้าสู่ตลาดและต้องปฏิบัติตามหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการระบบ Due Diligence

ภาคผนวก 1 ประกอบด้วยตัวอย่างวิธีการอธิบายคำว่า ‘การนำเข้าสู่ตลาด’ ในเชิงปฏิบัติ

EUTR ไม่มีผลกระทบย้อนหลัง หมายความว่า ข้อกำหนดนั้นไม่ได้ใช้กับไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ที่เข้าสู่ตลาดก่อนที่จะมีการบังคับใช้ในวันที่ 3 มีนาคม 2013 อย่างไรก็ตาม ระหว่างการตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศ ผู้ประกอบการต้องแสดงให้เห็นว่าได้จัดทำระบบ Due Diligence ซึ่งเริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ 3 มีนาคม 2013 ดังนั้น สิ่งสำคัญคือผู้ประกอบการสามารถระบุการจัดหาทั้งก่อนและหลังวันที่ดังกล่าวได้ และหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจสอบย้อนกลับสำหรับผู้ค้าจะต้องดำเนินการจากวันที่ดังกล่าวด้วยเช่นกัน

2. คำนิยาม ‘ความเสียดำ’

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง: EUTR – บท 6 - ระบบ Due Diligence

สำหรับ Due Diligence ผู้ประกอบการต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ซึ่งเป็นการจัดการ และเกี่ยวข้องกับผู้จัดหาเพื่อดำเนินการประเมินความเสี่ยงอย่างเต็มรูปแบบ ตามบท 6 ได้กำหนดประเภทของข้อมูลที่ต้องได้รับการประเมินไว้ 2 ประเภท ดังนี้

- บท 6(1)(ก) - กำหนดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับไม้หรือผลิตภัณฑ์ไม้ ได้แก่ รายละเอียด ประเทศที่ตัดโค่น (และสถานที่ที่นำไปใช้ประโยชน์ ภูมิภาค และการสัมปทาน) ผู้จัดหาและผู้ค้า รวมทั้งการเตรียมเอกสารตามกฎหมายที่เหมาะสม
- บท 6(1)(ข) - ข้อมูลทั่วไปที่ระบุบริบทสำหรับการประเมินผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นข้อมูลจำเพาะของการตัดโค่น ชนิดพันธุ์จำเพาะที่ผิดกฎหมายอย่างแพร่หลาย และการตัดโค่นบนที่ดินที่ผิดกฎหมายที่มีอยู่แพร่หลาย รวมถึงความซับซ้อนของห่วงโซ่อุปทาน

ขณะที่ข้อมูลทั่วไปนี้ทำให้ผู้ประกอบการทราบถึงบริบทในการประเมินระดับความเสี่ยง ข้อมูลจำเพาะของผลิตภัณฑ์จำเป็นต้องระบุความเชื่อมโยงระหว่างความเสี่ยงกับผลิตภัณฑ์ไม้ หมายความว่าหากข้อมูลทั่วไปแสดงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ การรวบรวมข้อมูลจำเพาะของผลิตภัณฑ์นั้นต้องได้รับความสนใจ หากผลิตภัณฑ์ได้มาจากแหล่งไม้ที่หลากหลาย ก็มีความจำเป็นที่จะต้องประเมินความเสี่ยงในแต่ละส่วนประกอบหรือแต่ละชนิดพันธุ์ของผลิตภัณฑ์นั้นด้วย

ระดับความเสี่ยงจะประเมินแล้วแต่กรณีเท่านั้น เนื่องจากขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายปัจจัย แม้ว่าจะไม่มีการยอมรับระบบประเมินความเสี่ยงระบบเดียว ซึ่งคล้ายกับกฎระเบียบอื่นๆ แต่ผู้ประกอบการต้องตอบคำถามดังต่อไปนี้ให้ได้

ไม้ถูกตัดโค่นที่ไหน

การทำไม้ผิดกฎหมายพบได้บ่อยครั้งในประเทศ ภูมิภาค หรือการสัมปทานจากแหล่งกำเนิดไม้หรือไม้ ชนิดพันธุ์จำเพาะของไม้นั้นเกี่ยวข้องกับการทำไม้ผิดกฎหมาย โดยเฉพาะหรือไม่ มีการลงโทษเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกไม้ที่กำหนดโดยคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติหรือคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรปหรือไม่

ระดับธรรมชาติเป็นข้อกังวลหรือไม่

ระดับของธรรมชาติอาจทำลายความน่าเชื่อถือของเอกสารบางรายการในการปฏิบัติตามกฎหมาย ดังนั้นระดับการคอร์รัปชัน ธรรมชาติความเสี่ยงในการทำธุรกิจ และตัวบ่งชี้ธรรมชาติอื่นๆ ของประเทศควรมานำพิจารณาด้วย

ผู้ผลิตหรือผู้จัดหาจัดทำเอกสารทั้งหมดเพื่อแสดงการปฏิบัติตามกฎหมาย และเอกสารทั้งหมดนั้นสามารถใช้ตรวจพิสูจน์ได้ใช่หรือไม่

หากเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดนั้นพร้อมใช้ มีความเป็นไปได้สูงที่ห่วงโซ่อุปทานของผลิตภัณฑ์จะเป็นที่ยอมรับเป็นอย่างดี ผู้ประกอบการสามารถมั่นใจได้ว่าเอกสารนั้นเป็นตัวแท้และเชื่อถือได้

บริษัทที่ตัวชี้วัดสำหรับห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้องกับการทำไม้ผิดกฎหมายในเชิงปฏิบัติหรือไม่ มีความเสี่ยงสูงกว่า หากไม้ถูกซื้อมาจากบริษัทที่พัวพันกับการทำไม้ผิดกฎหมายก็จะมี การตัด โคนไม้ที่ผิดกฎหมายด้วย

ห่วงโซ่อุปทานที่มีความซับซ้อนหรือไม่⁵

ยิ่งห่วงโซ่อุปทานมีความซับซ้อนมาก การสืบย้อนกลับไปที่แหล่งกำเนิดของผลิตภัณฑ์ไม่ยิ่งยากกว่า ความล้มเหลวในการได้มาซึ่งข้อมูลที่จำเป็นในจุดต่างๆ ตามกระบวนการห่วงโซ่อุปทานอาจเพิ่มความเป็นไปได้ที่จะนำไม้ที่ตัด โคนอย่างผิดกฎหมายเข้าสู่ห่วงโซ่

ความเสี่ยงต่ำควรทำความเข้าใจกับการนำมาใช้ในการจัดหาไม้ หากการประเมินความจำเพาะของผลิตภัณฑ์และ ข้อมูลทั่วไปอย่างเต็มรูปแบบแสดงให้เห็นว่าไม่มีสิ่งใดน่ากังวล

รายการเกณฑ์ประเมินความเสี่ยงยังไม่ละเอียด ดังนั้น ผู้ประกอบการอาจเลือกที่จะเพิ่มเกณฑ์ต่อไปหากจะ ช่วยพิจารณาความเป็นไปได้ที่ไม้ที่ใช้ทำผลิตภัณฑ์นั้นถูกตัด โคนอย่างผิดกฎหมาย หรือหากจะ ช่วยพิสูจน์การตัด โคนที่ ถูกกฎหมาย

3. คำอธิบาย ‘ความซับซ้อนของห่วงโซ่อุปทาน’

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง: *EUTR – บท 6 - ระบบ Due Diligence*

‘ความซับซ้อนของห่วงโซ่อุปทาน’ ถูกระบุไว้ในเกณฑ์การประเมินความเสี่ยงตามบท 6 ของ EUTR อย่างชัดเจน ซึ่ง เกี่ยวข้องกับการประเมินความเสี่ยงและการบรรเทาความเสี่ยงในการดำเนินการ Due Diligence

เหตุผลที่สนับสนุนเกณฑ์ดังกล่าวคือการตรวจสอบย้อนกลับไม้ไปยังแหล่งตัด โคน (ประเทศที่ตัด โคน และที่ที่ จัดหา ภูมิภาคและการสัมปทานการตัด โคน) ซึ่งอาจมีความยากลำบากมากขึ้นหากห่วงโซ่อุปทานมีความซับซ้อน ความล้มเหลวในการได้มาซึ่งข้อมูลที่จำเป็นในแต่ละจุดของห่วงโซ่อุปทานสามารถเพิ่มความเป็นไปได้ของนำไม้ที่ ตัด โคนอย่างผิดกฎหมายเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทาน อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาของห่วงโซ่อุปทานไม่ควรได้รับการพิจารณาว่า เป็นปัจจัยของการประเมินความเสี่ยง ประเด็นสำคัญคือความเป็นไปได้ในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ไม้ไปยังแหล่งที่ ตัด โคน ระดับความเสี่ยงจะเพิ่มขึ้นหากความซับซ้อนของห่วงโซ่อุปทานจะทำให้การระบุข้อมูลที่ต้องการภายใต้ บท 6(1)(ก) และ (ข) ของ EUTR มีความยุ่งยาก ขั้นตอนที่ไม่ได้ระบุไว้ในห่วงโซ่อุปทานสามารถนำมาซึ่งบทสรุปที่ ความเสี่ยงมีความสำคัญ

⁵ สำหรับคำอธิบายกรอบแนวคิด ‘ความซับซ้อนของห่วงโซ่อุปทาน’ ดูในมาตรา 3

ความซับซ้อนของห่วงโซ่อุปทานเพิ่มขึ้นด้วยจำนวนของผู้ดำเนินการและสื่อกลางระหว่างสถานที่ตัดโค่นและผู้ประกอบการ นอกจากนี้ ความซับซ้อนอาจเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกันเมื่อชนิดพันธุ์หรือแหล่งที่มาของไม้ซึ่งมากกว่าหนึ่งชนิดหรือหนึ่งแหล่งที่มาซึ่งถูกใช้ทำผลิตภัณฑ์

เพื่อประเมินความซับซ้อนของห่วงโซ่อุปทาน ผู้ประกอบการอาจใช้คำถามดังต่อไปนี้ (หมายเหตุ รายการต่อไปนี้ไม่ใช่รายการทั้งหมด)

- ✓ มีผู้ดำเนินการต่างๆ และ/หรือ ขั้นตอนในห่วงโซ่อุปทานก่อนผลิตภัณฑ์ไม้จำเพาะนั้นจะถูกนำเข้าสู่ตลาดอียูหรือไม่
- ✓ ไม้ และ/หรือ ผลิตภัณฑ์ไม้มีการค้ามากกว่าหนึ่งประเทศก่อนจะมีการนำเข้ามายังตลาดอียูหรือไม่
- ✓ ไม้ที่ใช้ทำผลิตภัณฑ์ที่จะนำเข้าสู่ตลาดประกอบไปด้วยชนิดพันธุ์ไม้มากกว่าหนึ่งชนิดพันธุ์หรือไม่
- ✓ ไม้ที่ใช้ทำผลิตภัณฑ์ที่จะนำเข้าสู่ตลาดมาจากแหล่งที่แตกต่างกันหรือไม่

4. คำอธิบายข้อกำหนดในการแสดงเอกสารการปฏิบัติตามกฎระเบียบของไม้

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง: EUTR – บท 2 และบท 6 – ระบบ Due Diligence

เหตุผลเบื้องหลังหน้าที่รับผิดชอบนี้เป็นพื้นฐานเพื่ออธิบายว่าสิ่งที่เป็นองค์ประกอบของการตัดโค่นที่ผิดกฎหมายของไม้คือกฎหมายของประเทศที่ทำการตัดโค่นไม้

ตามย่อหน้าสุดท้ายของบท 6(1)(ก) ของ EUTR เอกสารหรือข้อมูลอื่นๆ ที่แสดงว่าให้เห็นว่าเป็นไปตามกฎหมายของประเทศที่ตัดโค่นต้องรวบรวมให้เป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินการ Due Diligence ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องเข้าใจว่าเอกสารต้องรวบรวมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเสี่ยงและไม่ควรแสดงให้เห็นว่าเป็นความต้องการอิสระ เพื่อให้สามารถดำเนินการ Due Diligence อย่างสอดคล้องกับ EUTR ผู้ประกอบการต้องสามารถประเมินเนื้อหาและความน่าเชื่อถือของเอกสารที่รวบรวมและต้องแสดงให้เห็นว่าเข้าใจถึงความเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลที่แตกต่างกันในเอกสารดังกล่าวได้

EUTR มีวิธีการที่ยืดหยุ่น โดยการระบุพื้นที่ตามกฎหมายโดยมีข้อกำหนดกฎหมายจำเพาะเนื่องจากพื้นที่ที่มีความแตกต่างกันจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง และอาจต้องได้รับการพัฒนา เพื่อให้ได้รับเอกสารหรือข้อมูลอื่นๆ ที่แสดงให้เห็นว่าปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศที่ตัดโค่น สิ่งแรกที่ผู้ประกอบการต้องระมัดระวังคือกฎหมายที่มีอยู่ในประเทศนั้นๆ สำหรับความพยายามนี้ ผู้ประกอบการอาจได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศสมาชิกในการทำงานร่วมกับคณะกรรมการยุโรป นอกจากนี้ ผู้ประกอบการอาจใช้บริการ

หน่วยงานติดตามตรวจสอบ (MO) ด้วยเช่นกัน ในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ได้ใช้บริการ MO อาจขอความช่วยเหลือจากองค์กรที่มีความรู้เฉพาะทางด้านป่าไม้ในประเทศนั้นๆ ที่ซึ่งไม้และผลิตภัณฑ์ไม่มีการตัดโค่นมา

หน้าที่รับผิดชอบในการได้รับเอกสารหรือข้อมูลอื่นๆ ควรมีการอธิบายไว้อย่างกว้าง เนื่องจากมีระบบทางกฎหมายที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ และไม่ใช่ทุกประเทศที่ต้องการให้มีการจัดทำเอกสารจำเพาะ ดังนั้น หน้าที่รับผิดชอบนี้ควรหมายถึง เอกสารราชการซึ่งจัดทำโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ เอกสารที่แสดงให้เห็นถึงหน้าที่รับผิดชอบตามที่ระบุไว้ในสัญญา เอกสารนโยบายบริษัท แนวทางปฏิบัติ หนังสือรับรองซึ่งจัดทำตามรูปแบบที่ได้รับการตรวจสอบโดยองค์กรอิสระ และอื่นๆ เอกสารและข้อมูลอาจจัดทำขึ้นเป็นสำเนาถาวรหรือผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

ผู้ดำเนินการในห่วงโซ่อุปทานควรมีมาตรการที่สมเหตุสมผลเพื่อให้แน่ใจว่าเอกสารเหล่านั้นเป็นเอกสารแท้จริง ซึ่งขึ้นอยู่กับการประเมินสถานการณ์โดยทั่วไปในประเทศหรือบริเวณที่มีการตัดโค่น

ตารางต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงตัวอย่างเชิงรูปธรรมซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นภาพประกอบเท่านั้น และไม่สามารถนำมาพิจารณาให้เป็นข้อบังคับทำหรือต้องปฏิบัติตามทั้งหมด

1. เอกสารว่าด้วยสิทธิในการตัดโค่นไม้ภายในอาณาเขตตามประกาศทางกฎหมาย	เอกสารทั่วไปที่เป็นสำเนาถาวรหรือที่เป็นแบบอิเล็กทรอนิกส์ เช่น เอกสารการถือครอง/สิทธิการใช้ที่ดิน/สัญญา หรือข้อตกลงการทำสัมปทาน
2. ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในการตัดโค่นไม้และการทำไม้ รวมถึงหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการตัดโค่นไม้	เอกสารทั่วไปที่เป็นสำเนาถาวรหรือที่เป็นแบบอิเล็กทรอนิกส์ เช่น สัญญา ธนบัตร เอกสารภาษีมูลค่าเพิ่ม ใบเสร็จรับเงินอย่างเป็นทางการ และอื่นๆ
3. การตัดโค่นไม้ รวมทั้งกฎหมายสิ่งแวดล้อมและกฎหมายป่าไม้ และการบริหารจัดการป่าและการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับการตัดโค่นไม้โดยตรง	รายงานการตรวจสอบบัญชีอย่างเป็นทางการ หนังสือรับรองด้านสิ่งแวดล้อม แผนการตัดโค่นที่ได้รับการยอมรับ รายงานแนวท่ายการตรวจสอบ แนวทางปฏิบัติ ข้อมูลสาธารณะที่แสดงให้เห็นถึงตรวจสอบทางกฎหมาย การติดตามไม้และกระบวนการควบคุมดูแลที่เข้มงวด เอกสารทางราชการที่จัดทำโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในประเทศที่ตัดโค่น และอื่นๆ

4. สิทธิการใช้ประโยชน์และการถือครองตามกฎหมายของหน่วยงานอิสระที่ได้รับผลกระทบจากการตัดโค่นไม้	การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม แผนการบริหารจัดการ รายงานการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม ข้อตกลงการรับผิดชอบต่อสังคม รายงานพิเศษว่าด้วยสิทธิการถือครอง การอ้างสิทธิและข้อขัดแย้ง
5. การค้าและศุลกากร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคป่าไม้	เอกสารทั่วไปที่เป็นสำเนาถาวรหรือที่เป็นแบบอิเล็กทรอนิกส์ เช่น สัญญา ธนบัตร ใบซื้อขาย ใบอนุญาตนำเข้า ใบอนุญาตส่งออก ใบเสร็จจากรขาออก รายการข้อห้ามการส่งออก โควตาการส่งออก และอื่นๆ

เอกสารที่รวบรวมต้องประเมินได้ทั้งหมดด้วยการตรวจสอบย้อนกลับตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ข้อมูลทั้งหมดต้องสามารถตรวจสอบพิสูจน์ได้ ไม่ว่าจะกรณีใด ผู้ประกอบการต้องตรวจสอบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- เอกสารซึ่งแตกต่างกัน มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน รวมทั้งข้อมูลอื่นที่มีนั้น เกี่ยวข้องด้วยหรือไม่
- เอกสารแต่ละฉบับพิสูจน์สิ่งใดอย่างถูกต้องได้บ้าง
- เอกสารนั้นอยู่บนพื้นฐานของระบบใด (เช่น การควบคุมโดยเจ้าหน้าที่ การตรวจสอบโดยอิสระ อื่นๆ)
- ความน่าเชื่อถือและความถูกต้องของเอกสารแต่ละฉบับ หมายถึงความเป็นไปได้ของความผิดพลาดหรือความไม่ชอบด้วยกฎหมาย

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการต้องนำความเสี่ยงของการคอร์รัปชันมาประกอบการพิจารณาด้วยโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับภาคป่าไม้ ในกรณีที่ความเสี่ยงของการคอร์รัปชันมีความสำคัญ เอกสารราชการที่จัดทำโดยเจ้าหน้าที่ที่ไม่สามารถนำมาพิจารณาความน่าเชื่อถือได้ แหล่งที่มามากมายมีข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับระดับการคอร์รัปชันในประเทศหรือภูมิภาค โดยส่วนใหญ่จะใช้ดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (CPI) จากองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ แต่ดัชนีอื่นๆ ที่คล้ายกันหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องอาจนำมาใช้ได้เช่นกัน

ระดับคะแนน CPI ที่ต่ำแสดงให้เห็นว่าจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบเพิ่มขึ้น ซึ่งหมายถึงการดูแลเป็นพิเศษนั้นจำเป็นเมื่อมีตรวจสอบเอกสาร โดยอาจมีเหตุผลที่น่าสงสัยต่อความน่าเชื่อถือ ผู้ประกอบการต้องตระหนักถึงคะแนน CPI ของประเทศว่าเป็นตัวชี้วัดค่าเฉลี่ยของภาพลักษณ์คอร์รัปชันสาธารณะหรือไม่ และอาจไม่ต้องแสดงสถานการณ์จำเพาะโดยตรงในภาคป่าไม้ และมีความเป็นไปได้ว่าความเสี่ยงของการคอร์รัปชันระหว่างภูมิภาคภายในประเทศนั้นๆ แตกต่างกัน

ยิ่งความเสี่ยงของการคอร์ปชั่นมีมากขึ้นในบางกรณี ยิ่งมีความจำเป็นมากขึ้นในการขอหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อลดความเสี่ยงของการนำไม้ผิดกฎหมายเข้าสู่ตลาดอียู ยกตัวอย่างเช่น หลักฐานที่เพิ่มเติมนั้นอาจรวมไปถึงแผนการตรวจพิสูจน์จากหน่วยงานอิสระ (คู่ได้จากบท 6 ของเอกสารคู่มือ) การตรวจสอบอย่างอิสระหรือด้วยตนเอง หรือการติดตามไม้โดยใช้เทคโนโลยี (เช่น การใช้เครื่องหมายทางพันธุศาสตร์หรือค่าไอโซโทปเสถียร)

5ก. คำอธิบายรายการขอเบเขตผลิตภัณฑ์ - วัตถุที่นำมาใช้ทำบรรจุภัณฑ์

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง: EUTR – บท 2 และภาคผนวกของกฎระเบียบสหภาพยุโรปว่าด้วยไม้และผลิตภัณฑ์ไม้

ภาคผนวกระบุ ‘ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ตามที่แบ่งกลุ่มในนามานุกรมที่รวบรวมไว้’ ในภาคผนวก 1 ของกฎระเบียบคณะมนตรี (EEC) ที่ 2658/87 ซึ่งกฎระเบียบได้ถูกนำไปปรับใช้’

HS Code 4819 ครอบคลุมไปถึง ‘กล่องกระดาษ กล่อง กรอบ กระเป๋ และบรรจุภัณฑ์อื่นๆ ที่เป็นกระดาษ กระดาษแข็ง บुरองเซลลูโลส หรือเส้นใยเซลลูโลส กล่องใส่เอกสาร ชั้นวางเอกสาร และสิ่งทีคล้ายคลึงกันซึ่งทำจากกระดาษหรือกระดาษแข็ง สิ่งของที่ใช้ในสำนักงาน ร้านค้าหรือใกล้เคียงกัน’

- หากสิ่งของต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นเข้าสู่ตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์ด้วยสิทธิของตัวเอง แทนที่จะถูกบรรจุหีบห่อเป็นผลิตภัณฑ์อีกอย่างหนึ่ง ผลิตภัณฑ์นั้นต้องเป็นไปตามกฎระเบียบและจะต้องดำเนินการ **Due Diligence**
- หากบรรจุภัณฑ์ที่แบ่งประเภทตาม HS Code 4415 หรือ 4819 จะถูกใช้เพื่อ ‘พราง ป้องกัน หรือรองรับน้ำหนัก’ ผลิตภัณฑ์อื่นนั้นไม่เป็นไปตามกฎระเบียบ

หมายความว่า ข้อจำกัดข้างต้นเกี่ยวกับ HS Code 4415 ในภาคผนวกของ EUTR จะนำมาใช้กับ HS Code 4819 ด้วยเช่นกัน

ในส่วนของหมวดหมู่เหล่านี้ มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนระหว่างบรรจุภัณฑ์ที่จัดว่าเป็นผลิตภัณฑ์ ‘ลักษณะจำเพาะ’ และบรรจุภัณฑ์ที่มีรูปร่างเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์จำเพาะนั้นๆ แต่ไม่ใช่ชิ้นส่วนสำคัญของผลิตภัณฑ์ กฎทั่วไปข้อที่ 5 ว่าด้วยการอธิบายถึงนามานุกรมที่รวบรวมไว้⁶ ซึ่งกล่าวถึงความแตกต่าง โดยมีตัวอย่างแสดงด้านล่าง อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างที่เพิ่มเติมมานี้มีแนวโน้มที่จะเกี่ยวข้องกับสัดส่วนของผลิตภัณฑ์เพียงน้อยนิดตามกฎระเบียบ

ดังนั้น กฎระเบียบครอบคลุม ดังต่อไปนี้

⁶http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_duties/tariff_aspects/combined_nomenclature/index_en.htm.

⁷<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=OJ:C:2015:076:FULL&from=EN>.

- วัสดุหีบห่อที่อยู่ภายใต้ HS Code 4415 หรือ 4819 ถูกนำเข้าสู่ตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์ด้วยสิทธิของตัวเอง
- บรรจุภัณฑ์ภายใต้ HS Code 4415 หรือ 4819 ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะจำเพาะ ได้แก่ กล่องของขวัญที่ตกแต่งแล้ว เป็นต้น

กฎระเบียบยกเว้น ดังต่อไปนี้

- ✓ วัสดุหีบห่อที่มีสินค้าอยู่ภายในและใช้เพื่อพวง ป้องกัน หรือรองรับน้ำหนักผลิตภัณฑ์อื่น (ซึ่งอาจใช้หรืออาจไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้)

5ข. คำอธิบายขอบเขตผลิตภัณฑ์ - ขยะและผลิตภัณฑ์ที่นำกลับมาใช้ได้

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง: *EUTR - บทนำ (11) และบท 2 + คำสั่งที่ 2008/98/EC - บท 3(1)*

ข้อยกเว้นนี้ใช้กับ

- ✓ ผลิตภัณฑ์ไม้ชนิดที่อยู่ภายใต้ภาคผนวก และผลิตจากวัสดุที่สิ้นสุดวงจรการนำกลับมาใช้ได้ มิฉะนั้นแล้ว จะถูกทิ้งเป็นขยะ (เช่น ไม้ที่ได้จากการรีไซเคิลอาคาร หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้ขยะ)

ข้อยกเว้นนี้ไม่ใช้กับ

- ✓ ผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในกระบวนการอุตสาหกรรมการผลิตซึ่งเกี่ยวข้องกับวัสดุที่ยังไม่สิ้นสุดวงจรการนำกลับมาใช้ได้ มิฉะนั้นแล้ว จะถูกทิ้งเป็นขยะ

สถานการณ์

ชิ้นไม้สับและขี้เลื่อยที่ได้จากการทำผลิตภัณฑ์ของโรงเลื่อยจัดอยู่ในกฎระเบียบนี้หรือไม่

จัดอยู่ในกฎระเบียบ อย่างไรก็ตาม ชิ้นไม้สับหรือผลิตภัณฑ์ไม้อื่นๆ ที่ผลิตขึ้นจากวัสดุที่นำเข้าสู่ตลาดภายในก่อนหน้านี้นี้ ไม่อยู่ภายใต้ข้อกำหนดของกฎระเบียบซึ่งเกี่ยวข้องกับ ‘การนำเข้าสู่ตลาด’ (บท 2(๗) EUTR ประโยคสุดท้าย)

เฟอร์นิเจอร์ที่ทำจากไม้ที่นำกลับมาใช้ได้ หลังจากการรีไซเคิลบ้าน จัดว่าอยู่ในกฎระเบียบนี้หรือไม่

ไม่ เนื่องจากวัสดุที่ใช้ทำผลิตภัณฑ์ได้สิ้นสุดวงจรการนำกลับมาใช้ได้ มิฉะนั้นแล้ว จะถูกทิ้งเป็นขยะ

6. บทบาทการตรวจสอบอิสระในการประเมินความเสี่ยงและการบรรเทาความเสี่ยง⁸

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง: EUTR - บทนำ (19) และบท 6 – ระบบ Due Diligence + กฎระเบียบย่อย
 คณะกรรมาธิการ (EU) ที่ 607/2012 – บท 4 - การประเมินความเสี่ยงและการบรรเทาความเสี่ยง

ก. ความเป็นมา

แผนการรับรองป่าไม้ภาคสมัครใจและการตรวจพิสูจน์ความถูกต้องตามกฎหมายของไม้เป็นไปตามข้อกำหนด ผู้บริโภคจำเพาะสำหรับผลิตภัณฑ์ไม้ โดยปกติแล้ว สิ่งเหล่านี้รวมไปถึงมาตรฐานที่อธิบายถึงแนวทางการจัดการซึ่งต้องดำเนินการภายใต้หน่วยงานการจัดการป่าไม้ ซึ่งประกอบไปด้วย หลักการโดยกว้าง เกณฑ์และตัวชี้วัด ข้อกำหนดในการตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรฐานและการให้การรับรอง และใบรับรองห่วงโซ่การควบคุม (chain-of-custody) ที่แยกออกมา เพื่อยืนยันว่าตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (supply chain) ของผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้เท่านั้น หรือจากไม้ที่มีเปอร์เซ็นต์จำเพาะส่วนนั้นมาจากป่าที่ได้รับการรับรอง

เมื่อหน่วยงานที่ไม่ใช่หน่วยงานจัดการด้านป่าไม้ ผู้ผลิตหรือผู้ค้า หรือผู้บริโภคที่ต้องการใบรับรองจะดำเนินการประเมินและให้ใบรับรอง เรียกว่า การรับรองจากหน่วยงานอิสระ

โดยทั่วไปแล้ว การออกใบรับรองต้องมีหน่วยงานอิสระที่สามารถแสดงคุณสมบัติของหน่วยงานเพื่อทำการประเมินตลอดทั้งกระบวนการการรับรองคุณภาพว่ามีมาตรฐานสำหรับทักษะของผู้ตรวจสอบและระบบที่หน่วยงานผู้ให้การรับรองต้องให้การติดตาม องค์การมาตรฐานสากล (ISO) ได้ตีพิมพ์มาตรฐานที่ครอบคลุมความต้องการของทั้งหน่วยงานที่ให้การรับรองและวิธีการประเมิน แม้ว่าหน่วยงานที่เสนอบริการให้การรับรองจะมีแผนการตรวจพิสูจน์ความถูกต้องตามกฎหมายของกรรมสิทธิ์ของไม้ นั่น แต่โดยทั่วไปไม่ต้องการให้มีการรับรองด้วยตนเอง

ข้อกำหนดสำหรับการปฏิบัติตามกฎระเบียบในการควบคุมการบริหารจัดการหน่วยงานการจัดการด้านป่าไม้จะเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรับรองการป่าไม้ มาตรฐานการจัดการระบบ เช่น การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมหรือการบริหารจัดการคุณภาพ โดยปกติจะไม่รวมข้อกำหนดหรืออาจไม่มีการตรวจสอบการประเมินผลในสิ่งที่กล่าวมาอย่างหลังอย่างเข้มงวด

ข. แนวทาง

ในการพิจารณาว่าจะใช้ระบบการรับรองหรือการตรวจพิสูจน์ความถูกต้องตามกฎหมายเพื่อยืนยันว่าไม้ในผลิตภัณฑ์นั้นตัดโค่นมาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ผู้ประกอบการต้องกำหนดให้แบบแผนทำงานร่วมกับมาตรฐานที่

⁸ สังเกตว่าการรับรองนี้ไม่ได้มีสถานะเหมือนกับใบอนุญาต FLEGT และใบอนุญาต CITES (มาตรา 10 ด้านล่าง)

รวบรวมกฎหมายที่นำมาประยุกต์ใช้ไว้ทั้งหมด ซึ่งต้องการความรู้เกี่ยวกับแผนการที่ผู้ประกอบการใช้และวิธีการใช้ภายในประเทศที่ซึ่งไม่ถูกตัดโค่น ผลลัพธ์ที่ได้รับการรับรองโดยทั่วไปจะมีหลากหลายชื่อหน่วยงานที่ให้การรับรองได้ กำหนดเกณฑ์สำหรับการรับรองและข้อกำหนดสำหรับกระบวนการตรวจสอบ โดยปกติแล้ว หน่วยงานนั้นจะสามารถให้ข้อมูลว่าด้วยขอบเขตการรับรองและวิธีการดำเนินการในประเทศที่ซึ่งไม่ถูกตัดโค่น รวมถึงรายละเอียด เช่น ลักษณะ โดยทั่วไป และความถี่ของการตรวจสอบภาคสนาม

ผู้ประกอบการควรยอมรับว่าใบรับรองที่จัดทำโดยหน่วยงานอิสระนั้นมีคุณสมบัติเพียงพอและอยู่ในจุดที่เหมาะสมกับการดำเนินการระบบให้การรับรองและหน่วยงานให้การตรวจสอบที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการบังคับใช้ระบบสามารถหาได้จากระบบให้การรับรอง

บางระบบอนุญาตให้มีการรับรองก็ต่อเมื่อเปอร์เซ็นต์ของไม้ในผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้เป็นไปตามมาตรฐานการรับรองอย่างเต็มรูปแบบ เปอร์เซ็นต์นี้มักใช้ระบุบนฉลาก แต่ในกรณีนี้ การที่ผู้ประกอบการได้รับข้อมูลว่า มีการตรวจสอบในส่วนที่ไม่ได้รับการรับรอง และการตรวจสอบเหล่านั้นได้ให้หลักฐานที่แสดงการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเพียงพอก็มีความสำคัญ

การรับรองห่วงโซ่การควบคุม (Chain-of-custody) อาจใช้เป็นหลักฐานแสดงว่าจะไม่มีไม้ที่ไม่มีแหล่งที่มาหรือไม้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทาน โดยสิ่งเหล่านี้อยู่บนพื้นฐานของการยืนยันว่ามีเพียงไม้ที่ได้รับใบอนุญาตเท่านั้นจะถูกอนุญาตให้เข้าสู่ห่วงโซ่อุปทาน ณ ‘จุดควบคุมวิกฤต’ และผลิตภัณฑ์สามารถตรวจสอบย้อนกลับไปยังผู้ครอบครองคนก่อนหน้า (ผู้ซึ่งต้องถือใบรับรองห่วงโซ่การควบคุม) แทนที่จะต้องย้อนกลับไปยังป่าที่ซึ่งไม่ถูกตัดโค่น ผลิตภัณฑ์ที่มีการรับรองห่วงโซ่การควบคุม อาจประกอบไปด้วยการรับรองที่หลากหลายและวัสดุอื่นๆ ที่ได้รับอนุญาตจากหลายแหล่งที่มา เมื่อมีการใช้การรับรองห่วงโซ่การควบคุมเป็นหลักฐานแสดงความต้องการตามกฎหมาย ผู้ประกอบการควรแน่ใจว่าวัสดุที่ได้รับอนุญาตนั้นเป็นไปตามกฎหมายและการควบคุมเพียงพอต่อการแยกวัสดุอื่นๆ ออกจากกัน

การบันทึกว่าหน่วยงานถือใบรับรองห่วงโซ่การควบคุมไว้จนกว่าจะมีระบบอื่นมาแทนที่เพื่อแบ่งการรับรองนั้นมีความสำคัญ นอกจากนี้ แม้ว่าเปอร์เซ็นต์ของวัสดุที่ได้รับอนุญาตและที่ไม่ได้รับอนุญาตจะไม่มีผลผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองใดๆ ขึ้น ณ ขณะนั้น เมื่อผู้ประกอบการเชื่อมั่นในการรับรองว่าเป็นการรับประกันและการซื้อจากผู้ผลิตหรือผู้จัดหาที่มีการรับรองห่วงโซ่การควบคุม ผู้ประกอบการต้องตรวจสอบว่าการรับรองห่วงโซ่การควบคุมครอบคลุมผลิตภัณฑ์ที่จะทำการซื้อตามที่ระบุไว้หรือไม่

ในกระบวนการประเมินผลความน่าเชื่อถือในแบบแผนของหน่วยงานอิสระ ผู้ประกอบการอาจใช้คำถามต่อไปนี้ (ซึ่งยังไม่ละเอียด)

- ✓ ได้กระทำตามข้อกำหนดทั้งหมดภายใต้บท 4 ของกฎระเบียบย่อยของคณะกรรมการ (EU) ที่ 607/2012 หรือไม่
- ✓ การรับรองหรือแผนการรับรองจากหน่วยงานอิสระอื่นๆ เป็นไปตามมาตรฐานสากลหรือมาตรฐานสหภาพยุโรป (เช่น กลุ่ม ISO ที่เกี่ยวข้อง หรือ หลัก ISEAL) หรือไม่
- ✓ มีรายงานพิสูจน์เกี่ยวกับข้อบกพร่องหรือปัญหาที่เป็นไปได้เกี่ยวกับแผนการตรวจพิสูจน์จากหน่วยงานอิสระในประเทศจำเพาะที่มีการนำเข้าไม้หรือผลิตภัณฑ์ไม้หรือไม่
- ✓ หน่วยงานอิสระที่ดำเนินการตรวจสอบและตรวจพิสูจน์ตามการอ้างอิงจากบท 4 (ข)(ค) และ (ง) ของกฎระเบียบย่อยของคณะกรรมการ (EU) ที่ 607/2012 เป็นอิสระจากหน่วยงานที่ให้อำนาจการรับรองหรือไม่

7. การประเมินประจำของระบบ Due Diligence

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง: EUTR – บท 4 - หน้าที่ของผู้ประกอบการ

ระบบ Due Diligence สามารถอธิบายได้ว่าเป็นกระบวนการจัดเก็บเอกสารและทดสอบอย่างมีขั้นตอน โดยมีการควบคุมและมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างผลลัพธ์ตามที่ต้องการและสอดคล้องกับกระบวนการธุรกิจ จึงมีความสำคัญที่ผู้ประกอบการใช้ระบบ Due Diligence ของตนเองในการประเมินระบบเป็นระยะเวลาตามปกติเพื่อให้แน่ใจว่าความรับผิดชอบเหล่านั้นเป็นไปตามขั้นตอนที่ปฏิบัติและสัมฤทธิ์ผลตามที่ต้องการ สำหรับวิธีปฏิบัติที่ดีนั้นแนะนำว่าควรดำเนินการประเมินผลทุกปี

การประเมินผลสามารถดำเนินการได้โดยบุคคลในองค์กร (ตามหลักการแล้ว ต้องเป็นอิสระจากผู้ที่ดำเนินการตามกระบวนการ) หรือหน่วยงานภายนอก ควรระบุจุดบกพร่องและข้อผิดพลาด รวมทั้งควรกำหนดระยะเวลาในการแก้ไขปัญหาของการบริหารจัดการขององค์กร

ในกรณีของระบบ Due Diligence ของไม้ ยกตัวอย่างเช่น หากมีการเก็บเอกสาร การประเมินผลควรตรวจสอบดังต่อไปนี้

- รวบรวมและบันทึกข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการจัดหาผลิตภัณฑ์ไม้เข้าสู่ตลาด
- ประเมินความเสี่ยงในส่วนประกอบใดๆ ก็ตามของผลิตภัณฑ์ไม้ตัดโค่นอย่างผิดกฎหมาย
- อธิบายขั้นตอนการดำเนินการที่วางแผนไว้ตามแต่ละระดับความเสี่ยง

นอกจากนี้ การประเมินควรตรวจสอบว่าผู้รับผิดชอบที่ดำเนินการในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการมีความเข้าใจ และสามารถดำเนินการได้ และมีการควบคุมเพียงพอที่จะทำให้แน่ใจว่ากระบวนการมีประสิทธิภาพในทางปฏิบัติ (เช่น ทำการพิสูจน์และเป็นผลให้เกิดการแยกไม้ที่มีความเสี่ยงออกจากไม้ที่หามาได้)

8. ผลิตภัณฑ์ที่ประกอบขึ้น

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง: EUTR – บท 6(1)

เมื่อหน้าที่รับผิดชอบใน ‘การเข้าถึงข้อมูล’ ผลิตภัณฑ์ที่ประกอบขึ้นหรือผลิตภัณฑ์ที่มีไม่เป็นส่วนประกอบเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ประกอบการจำเป็นต้องได้รับข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุชิ้นแรกในการประกอบกัน ทั้งชนิดพันธุ์ พื้นที่ตัดโค่นของส่วนประกอบแต่ละชิ้นและความถูกต้องตามกฎหมายของต้นกำเนิดของส่วนประกอบแต่ละชิ้น

มักเป็นเรื่องยากในการระบุถิ่นกำเนิดที่แม่นยำของส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ไม้ทุกชิ้นที่ประกอบขึ้นจากหลายส่วน ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องจริงอย่างมากกับการสร้างผลิตภัณฑ์ขึ้นมาใหม่ เช่น กระดาษ ไฟเบอร์บอร์ด และ พาร์ทิเคิลบอร์ด และการจะระบุชนิดพันธุ์อาจทำได้ยากเช่นกัน หากชนิดพันธุ์ไม้ที่ใช้ผลิตผลิตภัณฑ์นั้นมีความหลากหลาย ผู้ประกอบการต้องจัดทำรายการของแต่ละชนิดพันธุ์ไม้ที่อาจเคยใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ไม้ดังกล่าว รายการชนิดพันธุ์ควรเป็นไปตามนามานุกรมไม้ระดับสากลที่ได้รับการยอมรับ (เช่น DIN EN 13556 ‘นามานุกรมไม้ในยุโรป’ นามานุกรมไม้เขตร้อนชื้นทั่วไป (Generale des Bois Tropicaux), ATIBT (1979))

เมื่อจัดทำชนิดพันธุ์ที่เป็นส่วนประกอบในผลิตภัณฑ์และประกอบขึ้นอยู่ในตลาดเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะรวมเป็นผลิตภัณฑ์ หรือ ที่ทำจากวัสดุที่ใช้แล้วหมดไป มิฉะนั้นแล้ว จะกลายเป็นขยะ (ดูจาก 5ข.) การประเมินความเสี่ยงไม่ต้องการส่วนประกอบ ยกตัวอย่างเช่น หากผู้ประกอบการผลิตและขายผลิตภัณฑ์ที่ประกอบขึ้นไม้สับซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากผลิตภัณฑ์ไม้ที่เคยเข้าสู่ตลาดของอียูแล้วและมีส่วนของไม้บริสุทธิ์ที่นำเข้ามาสู่อียู การประเมินความเสี่ยงจำเป็นสำหรับส่วนของไม้นำเข้าเท่านั้น ตัวอย่างคำอธิบายของผู้ประกอบการจัดหารวมอยู่ในภาคผนวกที่ 2

9. ภาคป่าไม้

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง: EUTR – บท 2

ภาคป่าไม้เน้นย้ำเฉพาะการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบซึ่งครอบคลุมถึงการส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ในประเทศซึ่งตัดโค่นไม้นั้น ข้อกำหนดเกี่ยวข้องกับการส่งออกจากประเทศที่ตัดโค่นและประเทศที่ไม่ได้ส่งออกไปยังอียู ยกตัวอย่างเช่น หากไม้ถูกส่งออกจากประเทศ X ไปยังประเทศ Y และจากประเทศ Y ไปยังอียู ต้องนำข้อกำหนดนั้นมาใช้ในการส่งออกจากประเทศ X ไม่ใช่จากประเทศ Y ไปยังอียู

กฎหมายที่นำมาใช้นี้ ประกอบด้วยดังต่อไปนี้ แต่ไม่จำกัด

- คำสั่งห้าม โควด้า และข้อจำกัดอื่นว่าด้วยการส่งออกผลิตภัณฑ์ไม้ เช่น การห้ามส่งออกไม้ซุงหรือไม้ซุงแปรรูปหยาบ
- ข้อกำหนดสำหรับใบอนุญาตส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์ไม้

- การอนุญาตอย่างเป็นทางการอาจต้องมีการแสดงตัวตนผู้ส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์ไม้
- การจ่ายค่าภาษีและอากรที่ใช้ในการส่งออกผลิตภัณฑ์ไม้

10ก. วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับไม้ CITES และที่ได้รับใบอนุญาต FLEGT

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง: *EUTR – บท 3*

กฎระเบียบพิจารณาว่าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ที่ครอบคลุมโดยใบอนุญาต FLEGT หรือใบรับรอง CITES (อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์) เป็นไปตามข้อกำหนดอย่างเต็มรูปแบบหมายความว่า

- ก) ผู้ประกอบการผู้ซึ่งนำผลิตภัณฑ์เข้าสู่ตลาดและถูกควบคุมโดยกระบวนการทางเอกสารที่ไม่จำเป็นต้องดำเนินการ Due Diligence ในผลิตภัณฑ์ดังกล่าว นอกจากจะสามารถแสดงพิสูจน์ขอบเขตโดยเอกสารที่เกี่ยวข้องอย่างสมบูรณ์ และ
- ข) เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในประเทศสมาชิกจะพิจารณาผลิตภัณฑ์นั้นๆ ว่ามีการตัดโค่นอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งเป็นการกำจัด ความเสี่ยงของการฝ่าฝืนเงื่อนไขของกฎระเบียบ

สืบเนื่องมาจากการควบคุมการตรวจพิสูจน์ความถูกต้องตามกฎหมาย - อย่างเช่น Due diligence - จะดำเนินการในประเทศที่ส่งออกเพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงเป็นหุ้นส่วนด้วยความสมัครใจระหว่างประเทศและอียู และผู้ประกอบการสามารถพิจารณาว่าไม้นั้นไม่มีความเสี่ยง

10B. วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ไม้ที่ไม่ได้อยู่ในบัญชี CITES ซึ่งทำมาจากชนิดพันธุ์ไม้ตามบัญชี CITES

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง: *EUTR – บท 3 + กฎระเบียบคณะมนตรี (EC) 338/97*

CITES และกฎระเบียบว่าด้วยการค้าสัตว์ป่าของอียู

CITES เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศระดับรัฐ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยืนยันว่าการค้าซึ่งตัวอย่างชนิดพันธุ์ของสัตว์ป่าและพันธุ์พืชระหว่างประเทศไม่เป็นภัยคุกคามกับความอยู่รอดของสัตว์ป่าและพันธุ์พืช โดยมีการทำข้อตกลงเพื่อปกป้องสัตว์และพันธุ์พืชมากกว่า 30,000 ชนิดในหลายระดับ CITES ทำงานโดยการให้จัดทำการค้าซึ่งตัวอย่างชนิดพันธุ์ที่ถูกเลือกระหว่างประเทศและอยู่ในการควบคุมที่แน่นอน รวมถึงระบบใบอนุญาตที่ต้องมีการอนุญาตการนำเข้าและการส่งออกอีกครั้งของชนิดพันธุ์ที่อยู่ภายใต้อนุสัญญาฯดังกล่าว

บัญชีชนิดพันธุ์ภายใต้อนุสัญญาฯ อยู่ใน 1 ใน 3 ภาคผนวกซึ่งขึ้นอยู่กักระดับการปกป้องที่จำเป็นและสอดคล้องกับการประเมินทางวิทยาศาสตร์ ภาคผนวกที่ 1 รวมชนิดพันธุ์ที่มีภัยคุกคามถึงขั้นสูญพันธุ์ในปัจจุบัน การค้าตัวอย่างชนิดพันธุ์เหล่านี้ได้รับการอนุญาตเป็นกรณีพิเศษในสภาพแวดล้อมที่ได้รับการยกเว้นเท่านั้น ภาคผนวกที่ 2 รวม

ชนิดพันธุ์ที่ไม่ถูกคุกคามถึงขั้นสูญพันธุ์ในสถานะเป็นกลาง แต่ในทางการค้าต้องมีการควบคุมเพื่อหลีกเลี่ยง ‘การใช้ประโยชน์ที่ขัดต่อการอนุรักษ์’ ภาคผนวกที่ 3 ประกอบด้วยชนิดพันธุ์ที่ได้รับการปกป้องอย่างน้อยในหนึ่งประเทศที่ซึ่งขอความช่วยเหลือจากประเทศสมาชิกอื่นๆ ภายใต้อนุสัญญา CITES อื่นๆ ในการควบคุมการค้า

ในอียู CITES ดำเนินการผ่านกฎระเบียบร่วมกันซึ่งเป็นที่รู้จักในนามกฎระเบียบว่าด้วยการค้าสัตว์ป่าของอียู (Wildlife Trade Regulations: WTR)⁹ กฎระเบียบคณะมนตรี (EC) ที่ 338/97 (กฎระเบียบพื้นฐาน) วางเงื่อนไขเบื้องต้นสำหรับการส่งออกและการส่งออกอีกครั้ง รวมทั้งการเคลื่อนย้ายตัวอย่างชนิดพันธุ์ภายในอียู¹⁰ ซึ่งระบุไว้ในทั้ง 4 ภาคผนวก (ก-ง) โดยมีการควบคุมตามกฎระเบียบที่ต่างกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับภาคผนวกที่ชนิดพันธุ์นั้นระบุอยู่ในเงื่อนไข WTR บางข้อไม่ได้เป็นไปตามที่ระบุไว้โดย CITES

ประเด็น

ในบางครั้ง ภาคผนวกของ CITES และภาคผนวกของกฎระเบียบคณะมนตรี 338/97 กำหนดเฉพาะบางส่วน หรืออนุพันธุ์ของชนิดพันธุ์ หรือประชากรของชนิดพันธุ์เท่านั้น¹¹ หากรายการหรือผลิตภัณฑ์ไม่ได้ถูกควบคุมโดยเงื่อนไขของกฎระเบียบคณะมนตรี 338/97 (ยกตัวอย่างเช่น เนื่องจากรายการจำกัดในภาคผนวก) ถือว่าไม่ได้ควบคุมภายใต้ WTR บท 3 ของกฎระเบียบ 995/2010 ไม่ได้นำมาใช้กับรายการนั้น ดังนั้นแล้ว รายการจะไม่ถูกพิจารณาว่าถูกต้องโดยอัตโนมัติตามกฎหมายตามวัตถุประสงค์ของกฎระเบียบ โดยปริยาย

⁹ ปัจจุบันคือ กฎระเบียบคณะมนตรี (EC) ที่ 338/97 ว่าด้วยการปกป้องชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพันธุ์พืชโดยการออกกฎระเบียบทางการค้า ซึ่งแก้ไขครั้งสุดท้ายโดยกฎระเบียบคณะกรรมการ (EU) ที่ 1320/2014 (กฎระเบียบพื้นฐาน) กฎระเบียบคณะกรรมการ (EC) ที่ 865/2006 (ซึ่งแก้ไขโดยกฎระเบียบคณะกรรมการ (EU) ที่ 56/2015 (กฎระเบียบย่อย) กฎระเบียบย่อยของคณะกรรมการ (EU) ที่ 792/2012 ลงวันที่ 23 สิงหาคม 2012 (แก้ไขโดยกฎระเบียบย่อยของคณะกรรมการ (EU) 57/2015) ซึ่งได้วางกฎในการออกแบบใบอนุญาต ใบรับรอง และเอกสารอื่นๆ ที่ต้องใช้ตามกฎระเบียบคณะมนตรี (EC) ที่ 338/97 ว่าด้วยการป้องกันชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพันธุ์พืชโดยการออกกฎระเบียบทางการค้าและกฎระเบียบ (EC) ที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ 865/2006 (ระเบียบการอนุญาต) และกฎระเบียบย่อยของคณะกรรมการ (EU) ที่ 888/2014 ซึ่งห้ามนำชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าเข้าสู่สหภาพ นอกจากนี้ ยังรวมไปถึงกฎระเบียบการระงับชั่วคราวซึ่งจะถูกนำมาใช้เพื่อขยับยั้งการนำชนิดพันธุ์เฉพาะจากบางประเทศเข้าสู่อียู

¹⁰ คำจำกัดความ ‘ชนิดพันธุ์’ มีความหมายเฉพาะ ซึ่งได้นิยามไว้ในกฎระเบียบ 2(i) ของกฎระเบียบคณะมนตรี 338/97

¹¹ เมื่อชนิดพันธุ์รวมอยู่ในภาคผนวก A, B หรือ C ทุกส่วนและอนุพันธุ์ของชนิดพันธุ์จะรวมอยู่ในภาคผนวกเดียวกันหากชนิดพันธุ์ไม่ระบุหมายเหตุในส่วนชนิดพันธุ์และอนุพันธุ์นั้นซึ่งจะต้องนำไปรวมอยู่ด้วย เจริญรอด 12 ของกฎระเบียบ 338/97 อธิบายระบบการทำเครื่องหมาย ใช้สัญลักษณ์ #

ตารางต่อไปนี้อีกตัวอย่าง 2 ตัวอย่าง ดังนี้

<p>1) ภาคผนวก B Swietenia macrophylla (II) (ประชากรของชนิดพันธุ์ที่อยู่ในเขตร้อนของทวีปอเมริกา - รวมทั้งอเมริกากลางและใต้ และแคริบเบียน) #6</p>	<p>สำหรับชนิดพันธุ์นี้ เฉพาะไม้ซุง ไม้แปรรูป ไม้แผ่นและไม้อัดเท่านั้นอยู่ภายใต้กฏระเบียบคณะกรรมการ 338/97 (ภาคผนวก B) นอกจากนี้ประชากรของชนิดพันธุ์ที่อยู่ในเขตร้อนของทวีปอเมริกาเท่านั้นถูกควบคุม แต่ไม่รวมต้นไม้ที่เติบโตขึ้นเพื่อเป็นตัวอย่างในประเทศอินโดนีเซีย (ในสวนป่า)</p> <p>การนำรายการเหล่านี้จากประชากรดังกล่าวเข้าสู่อยู่ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขภายใต้กฏระเบียบคณะกรรมการ 338/97</p>	<p>เฉพาะไม้ซุง ไม้แปรรูป ไม้แผ่นและไม้อัดเท่านั้นอยู่ภายใต้กฏระเบียบคณะกรรมการ 338/97 และ (หากปฏิบัติตามกฏระเบียบเบื้องต้น) และอยู่ภายใต้ข้อสันนิษฐานของความถูกต้องตามกฎหมายตามบท 3 ของกฏระเบียบ 995/2010</p> <p>ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ทั้งหมดที่ทำจากชนิดพันธุ์นี้ไม่ได้ถูกควบคุมภายใต้กฏระเบียบคณะกรรมการ 338/97 และไม่อยู่ภายใต้ข้อสันนิษฐานของความถูกต้องตามกฎหมายตามบท 3 ของกฏระเบียบ 995/2010</p>
<p>2) ภาคผนวก B - Swietenia mahagoni (II) #5</p>	<p>สำหรับชนิดพันธุ์นี้ เฉพาะไม้ซุง ไม้แปรรูป และไม้แผ่นเท่านั้นจะอยู่ในบัญชีของกฏระเบียบคณะกรรมการ 338/97 ในปัจจุบัน (ภาคผนวก ข)</p> <p>การนำรายการเหล่านี้เข้าสู่อยู่ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขภายใต้กฏระเบียบคณะกรรมการ 338/97</p>	<p>เฉพาะไม้ซุง ไม้แปรรูป และไม้แผ่นเท่านั้นถูกรอบคลุมโดยกฏระเบียบคณะกรรมการ 338/97 และ (หากปฏิบัติตามกฏระเบียบเบื้องต้น) และอยู่ภายใต้ข้อสันนิษฐานของความถูกต้องตามกฎหมายตามบท 3 ของกฏระเบียบ 995/2010</p> <p>ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ทั้งหมดที่ทำจากชนิดพันธุ์นี้ (รวมทั้งไม้อัด) ไม่อยู่ภายใต้กฏระเบียบคณะกรรมการ 338/97 และไม่อยู่ภายใต้ข้อสันนิษฐานของความถูกต้องตามกฎหมายตามบท 3 ของกฏระเบียบ 995/2010</p>

บทสรุป

ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งกับการนำเข้าผลิตภัณฑ์ซึ่งถูกควบคุมโดย EUTR แต่ไม่ถูกควบคุมโดย WTR (ยกตัวอย่างเช่น เนื่องจากบัญชีรายการที่จำกัดในภาคผนวกที่เกี่ยวข้องของกฎระเบียบคณะมนตรี 338/97) และไม่มีข้อสันนิษฐานของความถูกต้องตามกฎหมายสำหรับการนำเข้าผลิตภัณฑ์นั้นๆ ภายใต้ EUTR

ดังนั้น ผู้ประกอบการควรดำเนินการ Due Diligence สำหรับกรณีนี้หรือการนำเข้า หากมีข้อสงสัย ควรติดต่อเจ้าหน้าที่การจัดการ CITES ที่เกี่ยวข้องของประเทศส่งออกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถหารายละเอียดข้อมูลติดต่อสามารถหาได้จากเว็บไซต์ของ CITES ที่ <http://www.cites.org/cms/index.php/component/cp>.

ผู้ประกอบการควรพิจารณาว่าภาคผนวกของกฎระเบียบคณะมนตรี (EC) ที่ 338/97 ซึ่งถูกแก้ไขอย่างน้อยทุกๆ 2-3 ปีนั้น มีผลต่อการแก้ไขในภาคผนวก 1 และ 2 ของอนุสัญญา CITES การแก้ไขภาคผนวก C ในกฎระเบียบคณะมนตรี (EC) ที่ 338/97 (บัญชีรายการใหม่หรือการลบบัญชีรายการออก) มีขึ้นตามความเหมาะสม และเป็นไปตามการแก้ไขภาคผนวกที่ 3 ของอนุสัญญา CITES (จากการติดต่อสื่อสารกับประเทศภาคีที่ทำสัญญาโดยเลขานุการ CITES

นอกจากนี้ ควรตระหนักเช่นกันว่าประเทศสมาชิกบางประเทศมีกฎที่เข้มงวดมากกว่าที่ระบุไว้ในกฎระเบียบคณะมนตรี (EC) ที่ 338/97 (เช่น อาจต้องมีการอนุญาตเพิ่มเติมสำหรับการนำเข้าและการค้าซึ่งชนิดพันธุ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก C หรือ D)

11. วิธีปฏิบัติของผู้แทน

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง: *EUTR* – บท 2 บท 6 และ บท 10

ก. ความเป็นมา

‘ผู้แทน’ คือตัวแทนผู้ทำงานในนามตามสัญญา เพื่อบัญชีตามสัญญา และตามการมอบฉันทะเพื่อทำตามสัญญา ในอุตสาหกรรมไม้ ผู้แทนอาจทำหน้าที่ในฐานะของผู้จัดหาหรือผู้ซื้อ ในทุกกรณี ผู้ที่ทำสัญญาคือผู้จัดหาและผู้ซื้อ และมีผู้แทนเป็นสื่อกลาง

ผู้แทนบางคนอาจไม่สามารถหรือไม่เต็มใจแบ่งปันรายละเอียดของสัญญาหรือของห่วงโซ่อุปทานบางประการกับผู้นำเข้า ในกรณีดังกล่าว ผู้นำเข้าอาจถูกขัดขวางการเข้าถึงข้อมูลเบื้องต้นที่จำเป็นต่อการจัดทำระบบ Due Diligence ตามที่ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามภายใต้ EUTR

ผู้แทนอาจขึ้นอยู่กับแต่ละประเทศของผู้นำเข้า

ข. แนวทาง

ผู้แทนและ Due Diligence

ข้อกำหนดของ Due Diligence สำหรับผู้ประกอบการนั้นเหมือนกันไม่ว่าจะมีผู้แทนหรือไม่ หากผู้แทนผู้ซึ่งจัดหาไม่ให้แก่ผู้ประกอบการไม่สามารถหรือไม่เต็มใจที่จะจัดหาข้อมูลที่เพียงพอให้แก่ผู้ประกอบการเพื่อดำเนินการตาม Due Diligence อย่างเพียงพอ ดังนั้น ผู้ประกอบการควรเปลี่ยนสายอุปทานที่จะสามารถปฏิบัติตามนั้นได้

ผู้แทนและผู้ประกอบการตามความแตกต่างของแต่ละประเทศ

ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการดำเนินการตรวจสอบผู้ประกอบการนั้นไม่ได้รับผลกระทบจากการมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้แทน ผู้ประกอบการควรได้รับการตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ซึ่งมีไม่เข้าสู่ตลาด หากผู้ประกอบการจัดหาไม่ผ่านผู้แทนบนพื้นฐานความแตกต่างของแต่ละประเทศ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่รับผิดชอบการตรวจสอบผู้ประกอบการอาจหวังให้มีการทำงานร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ หรือเจ้าหน้าที่อื่นๆ ในประเทศที่ซึ่งผู้แทนมาจากหรือที่อื่นใดๆ ก็ตาม

12. วิธีปฏิบัติขององค์กรติดตามตรวจสอบ

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง: *EUTR* – บท 8 + กฎระเบียบเพิ่มเติมของคณะกรรมการ (EU) 363/2012 – บท 8 + กฎระเบียบย่อยของคณะกรรมการ (EU) 607/2012 – บท 6

1. การสื่อสารและการประสานงานระหว่างหน่วยงานติดตามตรวจสอบ (Monitoring Organizations: MOs) และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ (Competent Authorities: CAs)

ก. ความเป็นมา

การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่าง MO และ CA สามารถพัฒนาการทำงานของทั้งสองได้ หาก CA ทราบว่าผู้ประกอบการใดใช้ MO ก็สามารคนำมาพิจารณาเพื่อวางแผนฐานความเสี่ยง ยกตัวอย่างเช่น การพบผู้ประกอบการเหล่านี้เป็นครั้งคราว ถือเป็นประโยชน์ต่อ CA ผู้ประกอบการ และ MOs

และอย่างที่คล้ายกัน หาก CA ทราบว่าผู้ประกอบการใดไม่ผ่านการดำเนินการระบบ Due Diligence อย่างถูกต้อง ซึ่ง MO เป็นผู้จัดหาให้ ก็สามารถนำมาพิจารณาได้ ยกตัวอย่างเช่น การเยี่ยมชมผู้ประกอบการมากขึ้น ซึ่งถือเป็นประโยชน์ต่อ CA และสังเกตว่า MO มีหน้าที่แบ่งปันข้อมูลกับ CA ตามวรรค 8(1)(ค) กฎระเบียบ 995/2010

หาก MO พบหลักฐานพิเศษของการทำผิดกฎหมาย CA สามารถดำเนินการได้ทันทีกับประเทศสมาชิกทั้งหมด

ข. แนวทาง

MO ได้รับกระแสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนรายงานประจำปีของลูกค้าพร้อมรายละเอียดสัญญาตามกฎหมายและระยะเวลา รวมถึง CAs ในประเทศสมาชิกที่ซึ่งให้บริการอยู่

2. ข้อขัดแย้งจากผลประโยชน์

ก. ความเป็นมา

EUTR และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องนั้นกล่าวถึงข้อขัดแย้งจากผลประโยชน์และระบุไว้ว่าควรจัดตั้งระบบขึ้นมาเพื่อหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้งเหล่านี้

ข้อขัดแย้งจากผลประโยชน์เกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่ซึ่งบุคคลมีผลประโยชน์ส่วนตัวหรือผลประโยชน์ลำคัปรอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจูงใจหรือดูเหมือนจะจูงใจ หน้าที่ความยุติธรรมและคุณสมบัติที่เป็นกลางของเขาหรือเธอ (ตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรียุโรป ที่ R (2000) 10 E)

B. แนวทาง

เพื่อหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้งจากผลประโยชน์ ทาง MO ควรดำเนินการและทำให้เป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ ดังนี้

- กระบวนการที่เป็นลายลักษณ์อักษรภายใต้หน้าที่รับผิดชอบตามสัญญาของพนักงานทุกคนเพื่อเปิดเผยข้อขัดแย้งจากผลประโยชน์ที่เป็นไปได้และเป็นจริงอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร
- กระบวนการที่เป็นลายลักษณ์อักษรว่าด้วยวิธีการโต้ตอบกับข้อกังวลจากการพิสูจน์ของหน่วยงานอิสระเกี่ยวกับข้อขัดแย้งจากผลประโยชน์ที่เป็นไปได้
- กระบวนการที่เป็นลายลักษณ์อักษรในการกำหนดเวลาและการโต้ตอบกับข้อขัดแย้งจากผลประโยชน์ที่เป็นไปได้ที่เหมาะสมเพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่แม้แต่จูงใจหรือรับรู้ถึงการจูงใจในการตัดสินใจของ MO
- กระบวนการที่เป็นลายลักษณ์อักษรในการจัดทำเอกสารข้อขัดแย้งจากผลประโยชน์ที่เป็นไปได้และวิธีปฏิบัติเพื่อนำมาแก้ปัญหาเหล่านั้น

3. การใช้ 'ใบรับรอง Due Diligence' ในประเทศที่สาม

ก. ความเป็นมา

ในส่วนของ Due Diligence นั้น ผู้ประกอบการบางรายจะได้รับใบรับรองที่จัดทำโดยบริษัทคู่ค้าที่ไม่ใช่สหภาพยุโรปของ MO แต่ในบางกรณี ผู้ประกอบการราวกับได้รับแจ้งว่าใบรับรองเหล่านี้ช่วยลดหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการ Due Diligence ซึ่งกฎหมายดังกล่าวไม่ได้ระบุวิธีการใช้ใบรับรองนั้นไว้อย่างชัดเจน

ข. แนวทาง

การได้รับใบรับรองนั้นไม่ถือเป็นการลดหน้าที่รับผิดชอบของผู้ประกอบการในการดำเนินการ Due Diligence ตามที่อธิบายไว้ในบท 6 ของ EUTR หาก MO หรือบริษัทคู่ค้าที่ไม่ใช่สหภาพยุโรปจัดทำใบรับรองนั้น ควรระบุไว้ว่าไม่ได้เป็นการลดหน้าที่รับผิดชอบของผู้ประกอบการในการจัดทำ Due Diligence

อย่างไรก็ตาม ใบรับรองอาจใช้เป็นส่วนหนึ่งของระบบ Due Diligence ซึ่งคล้ายกับเอกสารอื่นๆ ที่แสดงเพื่อแสดงถึงความสอดคล้อง (เช่น ใบรับรองระบบรับประกันความถูกต้องตามกฎหมาย) สำหรับกรณีนี้ ผู้ประกอบการควรพิสูจน์อย่างระมัดระวังว่าใบรับรองนั้นรับรองสิ่งใด รวมถึงความถี่ของการตรวจสอบซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ Due Diligence นอกจากนี้ ควรจะมีผู้ติดต่อหลักของบริษัทที่ดำเนินการตรวจสอบในกรณีที่มีคำถามเพิ่มเติมหรือต้องการตรวจสอบความสมเหตุสมผลของใบรับรอง

4. การตรวจสอบ MO ที่ให้บริการในประเทศสมาชิกหากไม่มีสำนักงาน

ก. ความเป็นมา

หลาย MO เสนอบริการให้กับผู้ประกอบการในประเทศสมาชิกทั้งหมด แม้ว่าจะไม่มีสำนักงานในประเทศทั้งหมดนั้นๆ ทำให้เกิดคำถามว่าไม่ว่า CA จะตรวจสอบ MO หรือไม่ ต้องมีการดำเนินการในประเทศสมาชิกทั้งหมดหรือเพียงในประเทศที่ MO มีสำนักงานตั้งอยู่

ข. แนวทาง

บท 8(4) ของ EUTR ระบุว่า 'เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจควรดำเนินการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ' เกี่ยวกับ 'หน่วยงานติดตามตรวจสอบที่ดำเนินการภายใต้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ...' 'การดำเนินการ' ควรเข้าใจความหมายตาม EUTR บท 8(1) ซึ่งรวมไปถึง '[การ] ยอมให้ผู้ประกอบการมีสิทธิ์ใช้ [ระบบ Due Diligence ของ MO] และ '[การ]ตรวจพิสูจน์การใช้ [ระบบ Due Diligence] ที่เหมาะสม โดยผู้ประกอบการ'

หาก MO จัดหาบริการให้กับผู้ประกอบการภายใต้อำนาจตามกฎหมายของ CA ทั้งนี้ CA ควรดำเนินการตรวจสอบ MO อย่างน้อย 1 ครั้งในทุกๆ 2 ปี แต่ถ้าในขณะนั้น MO ไม่ได้จัดหาบริการให้กับผู้ประกอบการภายใต้อำนาจตามกฎหมายของ CA แล้ว CA ไม่ต้องดำเนินการตรวจสอบ MO

MO ควรตระหนักว่าแม้ว่าจะไม่มีสำนักงานในประเทศสมาชิกนั้นๆ แต่ถ้า CA ของประเทศสมาชิกนั้นต้องการที่จะดำเนินการตรวจสอบ MO จะต้องจัดหาเจ้าหน้าที่และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้กับ CA ตามที่ CA สะดวก ดังนั้น CA จะไม่เดินทางไปยัง MO

อย่างไรก็ตาม CA ของประเทศสมาชิกที่มีสำนักงานใหญ่ของ MO ตั้งอยู่ ต้องดำเนินการตรวจสอบ MO อย่างน้อย 1 ครั้งในทุกๆ 2 ปี โดยที่อยู่ของสำนักงานใหญ่ได้ระบุไว้ในเว็บไซต์ของคณะกรรมการและมีการส่งเสริมให้ CA แบ่งปันผลการดำเนินงานกับผู้อื่น

5. CA ตรวจสอบผู้ประกอบการที่ใช้ MO

ก. ความเป็นมา

กฎระเบียบ ที่ 995/2010 ย่อหน้า 8(1)(ข) ระบุว่า MO ควร ‘ตรวจพิสูจน์การใช้ที่เหมาะสมของระบบ Due Diligence’ โดยผู้ประกอบการ และ CA ควรดำเนินการตรวจสอบผู้ประกอบการทุกราย รวมทั้งผู้ที่ใช้ระบบ Due Diligence ของ MO ด้วย

ข. แนวทาง

CA ควรรวมผู้ประกอบการที่ใช้ระบบ Due Diligence ของ MO ตามแผนฐานความเสี่ยงของพวกเขาด้วย โดยอาจเลือกพิจารณาเฉพาะการใช้ MO ระหว่างการดำเนินการ Due Diligence นี้ ยกตัวอย่างเช่น ผู้ประกอบการพึงพอใจจะใช้การตรวจสอบระบบ Due Diligence ที่มีความเสี่ยงต่ำ

ภาคผนวก 1

การอธิบายคำว่า ‘การนำเข้าสู่ตลาด’ นำมาปรับใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างไร

สถานการณ์ของเหตุการณ์จำลองที่บริษัท/บุคคลถูกพิจารณาในฐานะผู้ประกอบการภายใต้กฎระเบียบสหภาพยุโรป ว่าด้วยไม้และผลิตภัณฑ์ไม้

เหตุการณ์จำลองที่ 1

ผู้ผลิต C ซื้อกระดาษจากประเทศที่สาม ซึ่งอยู่นอกอียูและนำเข้ามายังอียู (ประเทศใดก็ตาม) ที่ซึ่งเขาใช้กระดาษเพื่อผลิตหนังสือแบบฝึกหัด หลังจากนั้น เขาขายหนังสือแบบฝึกหัด ไปยังผู้ค้าปลีก D ในประเทศสมาชิกอียูอีกประเทศหนึ่ง หนังสือแบบฝึกหัดเป็นผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้ภาคผนวกของ EUTR

- ▶ ผู้ผลิต C กลายเป็นผู้ประกอบการเมื่อนำเข้ากระดาษเพื่อใช้ในธุรกิจของเขา

เหตุการณ์จำลองที่ 2

ผู้ค้าปลีก G ซื้อกระดาษม้วนจากประเทศที่สามซึ่งอยู่นอกอียูและนำเข้ามายังอียูที่ซึ่งเขาใช้ในคลังสินค้าของเขา

- ▶ ผู้ค้าปลีก G กลายเป็นผู้ประกอบการเมื่อนำเข้ากระดาษม้วนเข้ามายังอียูเพื่อใช้ในธุรกิจของเขา

เหตุการณ์จำลองที่ 3

ผู้ผลิต C ที่มีฐานประกอบการอยู่ในอียู นำเข้ากระดาษกราฟที่เคลือบโดยตรงจากผู้ผลิตประเทศที่สามและใช้เป็นบรรจุภัณฑ์ที่ขายในตลาดอียู ตามลำดับ

- ▶ ผู้ผลิต C กลายเป็นผู้ประกอบการเมื่อนำเข้ากระดาษกราฟที่เคลือบเข้าสู่อียูเพื่อใช้ในธุรกิจของเขา แม้ว่าจะใช้สำหรับบรรจุผลิตภัณฑ์เท่านั้น แต่กระดาษกราฟที่นำเข้านั้นมีลักษณะเป็นผลิตภัณฑ์ด้วยตัวผลิตภัณฑ์เอง

[เหตุการณ์จำลองที่ 4 5 และ 6 ใช้กับการซื้อไม้และผลิตภัณฑ์ไม้โดยบริษัทในอียูจากบริษัทที่ไม่ใช่ในอียู ในกรณีสถานการณ์เปลี่ยนแปลงเล็กน้อยซึ่งได้อธิบายไว้ในตอนท้ายของแต่ละเหตุการณ์จำลอง]

เหตุการณ์จำลองที่ 4

ผู้ค้าไม้ H ที่อยู่ในอียูซื้อพัอร์ทิเคลบอร์คทางออนไลน์จากผู้ผลิตที่อยู่ภายนอกอียู ตามสัญญา ความเป็นเจ้าของจะถูกถ่ายโอนมายังผู้ค้าไม้ H ทันที ในขณะที่พัอร์ทิเคลบอร์คยังคงอยู่ภายนอกอียู พอร์ทิเคลบอร์คถูกขนส่งมายังประเทศสมาชิกอียูและผ่านพิธีทางศุลกากรโดยตัวแทนขนส่ง J ผู้ซึ่งจัดส่งไปยังผู้ค้าไม้ H ดังนั้นแล้ว ผู้ค้าไม้ H ขายพัอร์ทิเคลบอร์คไปยังผู้รับเหมา K

- ▶ ผู้ค้าไม้ H กลายเป็นผู้ประกอบการเมื่อตัวแทน J นำเข้าพัอร์ทิเคลบอร์คมายังอียูเพื่อจำหน่ายหรือใช้ในธุรกิจของ H ตัวแทนขนส่ง J ดำเนินการเป็นเพียงผู้แทนที่ขนส่งสินค้าในฐานะผู้ค้า H เท่านั้น

[ในกรณีนี้ ความเป็นเจ้าของจะถูกถ่ายโอนจากบริษัทภายนอกอียูไปยังบริษัทภายในอียูก่อนที่ผลิตภัณฑ์จะถูกนำเข้าสู่อียูเชิงกายภาพ]

เหตุการณ์จำลองที่ 5

ผู้ค้าไม้ H ที่อยู่ในอียูซื้อพาร์ทิเคิลบอร์ดทางออนไลน์จากผู้ผลิต L ผู้ซึ่งมีฐานบริษัทอยู่ภายนอกอียู ตามสัญญา ความเป็นเจ้าของจะถูกถ่ายโอนก็ต่อเมื่อพาร์ทิเคิลบอร์ดถูกส่งไปในพื้นที่ของผู้ค้าไม้ H ในสหราชอาณาจักร ตัวแทนขนส่ง J นำเข้าบอร์ดนั้นมายังอยู่ในฐานะผู้ผลิต L และจัดส่งไปยังพื้นที่ของผู้ค้าไม้ H

- ▶ ผู้ค้าไม้ H กลายเป็นผู้ประกอบการเมื่อผู้แทนขนส่ง J ของผู้ผลิต L นำเข้า พาร์ทิเคิลบอร์ดมายังอียูเพื่อจำหน่ายหรือใช้ในธุรกิจของ H

[ในสถานการณ์นี้ ความเป็นเจ้าของจะถูกถ่ายโอนจากบริษัทที่อยู่ภายนอกอียูไปยังบริษัทที่อยู่ในอียูหลังจากผลิตภัณฑ์ได้เข้าสู่อียูเชิงกายภาพแล้วเท่านั้น]

เหตุการณ์จำลอง 6

ผู้ผลิต L ที่ไม่ได้มีฐานประกอบการอยู่ในอียูนำเข้าไม้หรือผลิตภัณฑ์ไม้เข้าสู่อียูและมองหาผู้ซื้อ ผู้ค้าไม้ H ซื้อไม้หรือผลิตภัณฑ์ไม้จาก L เมื่อสินค้านั้นเข้าสู่อียูเชิงกายภาพโดยผู้ผลิต L และได้ผ่านการตรวจปล่อยเพื่อเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างเสรีโดยศุลกากร และผู้ค้าไม้ H ใช้ในธุรกิจของเขา

[ในสถานการณ์นี้ ความเป็นเจ้าของไม่ถูกถ่ายโอนจากบริษัทภายนอกอียูไปยังบริษัทที่อยู่ในอียูจนกว่าจะมีการนำผลิตภัณฑ์เข้าสู่อียูโดยกายภาพและไม่มีการทำสัญญาก่อนที่ไม้จะถูกนำเข้ามา]

เหตุการณ์จำลอง 7

ผู้ค้าปลีก M ที่มีฐานอยู่ในอียูนำเข้าผลิตภัณฑ์ไม้มายังอียูและขายสินค้าเหล่านั้นผ่านร้านค้าของเขาโดยตรงไปยังผู้บริโภคที่ไม่ใช่เพื่อการค้า

- ▶ ผู้ค้าปลีก M กลายเป็นผู้ประกอบการเมื่อนำเข้าผลิตภัณฑ์ไม้เหล่านั้นมายังอียูเพื่อจำหน่ายผ่านธุรกิจของเขา

เหตุการณ์จำลอง 8

บริษัทด้านพลังงาน E ซื้อไม้สับโดยตรงจากประเทศที่สามภายนอกอียูและนำเข้าสู่อียูเพื่อที่ซึ่งใช้ผลิตพลังงานและขายให้กับที่กักเก็บของประเทศในประเศสมาชิกอียู แม้ว่าไม้สับดังกล่าวจะอยู่ในขอบเขตของ EUTR แต่ผลิตภัณฑ์สุดท้ายซึ่งเป็นพลังงานที่บริษัทขายนั้นไม่อยู่ในขอบเขต

- ▶ บริษัทพลังงาน E กลายเป็นผู้ประกอบการเมื่อนำเข้าไม้สับมายังอียูเพื่อใช้ในธุรกิจของเขา

เหตุการณ์จำลอง 9

ผู้ค้าไม้ F ซื้อไม้สับโดยตรงจากประเทศที่สามภายนอกอียูและนำเข้ามายังอียูที่ซึ่งขายให้กับบริษัทพลังงาน E และบริษัทพลังงาน E ใช้ไม้สับเหล่านั้นในอียูเพื่อผลิตพลังงานและขายไปยังที่กักเก็บของประเทศในประเศสมาชิกอียู

- ▶ ผู้ค้าไม้ F กลายเป็นผู้ประกอบการเมื่อนำเข้าไม้สับมายังอียูเพื่อจำหน่ายผ่านทางธุรกิจของเขา
- [เหตุการณ์จำลอง 10 และ 10a ให้ความสำคัญกับความจริงที่ว่าไม้ยืนต้นไม่อยู่ในขอบเขตของกฎระเบียบ 'ผู้ประกอบการ' สามารถเป็นเจ้าของป่าหรือบริษัทที่มีสิทธิ์ในการตัดโค่นไม้เพื่อจำหน่ายหรือใช้ในทางธุรกิจ ขึ้นอยู่กับรายละเอียดของข้อตกลงสัญญา]

เหตุการณ์จำลอง 10

เจ้าของป่า Z โค่นต้นไม้บนที่ดินของเขาและขายไม้ให้ลูกค้าหรือนำไปแปรรูปในโรงเลื่อยของเขา

- ▶ เจ้าของป่า Z กลายเป็นผู้ประกอบการเมื่อเขาตัดโค่นไม้เพื่อจำหน่ายหรือใช้ในทางทำธุรกิจของเขา

เหตุการณ์จำลอง 10a

เจ้าของป่า Z ขายสิทธิ์ในการตัดโค่นไม้ยืนต้นในที่ดินของเขาให้กับบริษัท A เพื่อจำหน่ายหรือใช้ในทางธุรกิจของเขา

- ▶ บริษัท A กลายเป็นผู้ประกอบการเมื่อตัดโค่นไม้เพื่อจำหน่ายหรือใช้ในทางทำธุรกิจของเขา

ภาคผนวกที่ 2

ตัวอย่างข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่ประกอบขึ้นจากหลายส่วน

ชนิดผลิตภัณฑ์	อุปกรณ์เชื่อมต่อครัว (Flat-pack kitchen fittings)					ความเป็นไปได้ในการนำเข้าสู่ตลาด
ระยะเวลา	เม.ย. 2011 - ธ.ค. 2012					
จำนวน	3,200 หน่วย					
ส่วนประกอบ	รายละเอียด	ชนิดพันธุ์	ประเทศ/ภูมิภาคที่ตัดโค่น	สัมปทานการตัดโค่น	หลักฐานทางกฎหมาย	
แกน	ไม้อัดปิดผิวชนิด MDF	ไม้สนพันธุ์ผสม: สนสก็อต (<i>Pinus sylvestris</i>) กับสนนอร์เวย์ (<i>Piceaabies</i>) เป็นหลัก	มากกว่าหนึ่งประเทศสมาชิกอียู	หลากหลาย	เข้าสู่ตลาดก่อนหน้านี้ - ไม่ต้องการ	เป็นไปได้
			ประเทศที่สามซึ่งเป็นที่ตั้งกำลังพัฒนา	หลากหลาย	การตรวจสอบกรรมสิทธิ์ตามกฎหมายและการตรวจสอบย้อนกลับ	มี (หากพบความเชื่อถือได้)
พื้นผิว	กระดาษที่ทำจากไม้ซึ่งใช้สำหรับโทรสารนำเข้าจากประเทศนอกอียู	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ	ไม่มี	ไม่มี

ชนิด ผลิตภัณฑ์	เฟอร์นิเจอร์สำนักงาน CKD					ความเป็นไปได้ในการ นำเข้าสู่ตลาด
ระยะเวลา	ม.ค. 2011 - มิ.ย. 2011					
จำนวน	1,500 หน่วย					
ส่วนประกอบ	รายละเอียด	ชนิดพันธุ์	ประเทศ/ภูมิภาคที่ ตัดโค่น	สัมปทาน การตัดโค่น	หลักฐานทาง กฎหมาย	
แกน	พาร์ทิเคิล บอร์ด	Sitka spruce	ประเทศสมาชิกอียู	หลากหลาย	เข้าสู่ตลาดก่อน หน้านี้ - ไม่ ต้องการ	เป็นไปได้
ด้านหน้า และ ด้านหลัง	วีเนียร์ 0.5 มม.	European beech <i>(Fagus sylvatica)</i>	ประเทศสมาชิกอียู	เจ้าของป่า เอกชน	เข้าสู่ตลาดก่อน หน้านี้ - ไม่ ต้องการ	เป็นไปได้

ชนิด ผลิตภัณฑ์	ไม้สับ					ความเป็นไปได้ในการ นำเข้าสู่ตลาด
ระยะเวลา	ม.ค. 2012 - ธ.ค. 2012					
จำนวน	10,000 ตัน					
ส่วนประกอบ	รายละเอียด	ชนิดพันธุ์	ประเทศ/ภูมิภาคที่ ตัดโค่น	สัมปทาน การตัดโค่น	หลักฐานทาง กฎหมาย	
	จาก โรงเลื่อยทำ เป็นแผ่น/ ตัดจากไม้ ยืนต้นที่ซื้อ มาจากป่า เอกชน	พันธุ์ผสม ระหว่างสน ต้นเบิช	ประเทศสมาชิกอียู	โดยเจ้าของ ป่าเอกชน หลายราย	แผนการปลูกใหม่ ของเจ้าของอย่าง ชัดเจน	เป็นไปได้
	จาก โรงเลื่อยทำ เป็นแผ่น/ ต้นเบิช	พันธุ์ผสม ระหว่างสน ต้นเบิช	ประเทศสมาชิกอียู	โดยเจ้าของ ป่าเอกชน หลายราย	เข้าสู่ตลาดก่อน หน้านี้ - ไม่ ต้องการ	เป็นไปได้

	ตัดจากไม้ ซุงริมถนน					
--	------------------------	--	--	--	--	--

ชนิด ผลิตภัณฑ์	กระดาษที่ใช้เขียน (90 แกรม/ตร.ม.) จากอินโดนีเซีย					ความเป็นไปได้ในการ นำเข้าสู่ตลาด
ระยะเวลา	เม.ย. 2012 - มี.ค. 2013					
จำนวน	1,200 ตัน					
ส่วนประกอบ	รายละเอียด	ชนิดพันธุ์	ประเทศ/ภูมิภาคที่ ตัดโค่น	สัมปทาน การตัดโค่น	หลักฐานทาง กฎหมาย	
	เยื่อเส้นใย กระดาษ แบบสั้น	กระดาษ เทา	ประเทศที่สามซึ่ง เป็นประเทศกำลัง พัฒนาในเขตร้อน ชั้นที่ระบุจังหวัด	สัมปทานทำ สวนป่า อุตสาหกรรม XXX	ใบรับรองตาม กฎหมาย	มี (หากพบความ น่าเชื่อถือ)
	เยื่อเส้นใย กระดาษ แบบสั้น	ไม้เนื้อแข็ง เขตร้อนชั้น พันธุ์ผสม	ประเทศที่สามซึ่ง เป็นประเทศกำลัง พัฒนาในเขตร้อน ชั้นที่ระบุจังหวัด	การจัดการ ป่าธรรมชาติ ขึ้นทศนิยม เพื่อทำสวน ป่าสำหรับ เยื่อกระดาษ และการปลูก น้ำมันปาล์ม	ไม่มีการจัดหา	ไม่มี
	เยื่อเส้นใย กระดาษ แบบยาว	Pinus radiata	ประเทศที่สามในเขต อบอุ่นที่สาม	สวนป่า	ใบรับรองห่วงโซ่ ควบคุม	มี (หากพบความ น่าเชื่อถือ)

ชนิด ผลิตภัณฑ์	ไม้อัดขนาด 12 mm					ความเป็นไปได้ในการ นำเข้าสู่ตลาด
ระยะเวลา	เม.ย. 2012 - มี.ค. 2013					
จำนวน	8,500 ลบ.ม.					
ส่วนประกอบ	รายละเอียด	ชนิดพันธุ์	ประเทศ/ภูมิภาคที่ ตัดโค่น	สัมปทานใน การตัดโค่น	หลักฐานทาง กฎหมาย	
ด้านหน้าและ ด้านหลัง	วีเนียร์	Bintangor (<i>Calophyllum spp.</i>)	ประเทศที่สามซึ่ง เป็นประเทศกำลัง พัฒนาที่ระบุ จังหวัด	สัมปทาน YYY	ใบรับรองการ ส่งออกจาก ภาครัฐ	มี (หากมีความเชื่อถือ)
แกน	วีเนียร์	Poplar (<i>Populus sp.</i>)	ประเทศที่สามใน เขตอบอุ่น	แปลงป่า ไม้ ที่ไม่ได้ กำหนดไว้	ไม่มีการจัดหา	ไม่มี

ชนิด ผลิตภัณฑ์	กระดานเคลือบรองวาดรูปจากประเทศจีน					ความเป็นไปได้ในการ นำเข้าสู่ตลาด
ระยะเวลา						
จำนวน	500 ตัน					
ส่วนประกอบ	รายละเอียด	ชนิดพันธุ์	ประเทศ/ภูมิภาคที่ ตัดโค่น	สัมปทานการ ตัดโค่น	หลักฐานทาง กฎหมาย	
	เยื่อกระดาษ คราฟท์ฟอก ขาวจากไม้ เนื้ออ่อน ทางตอน เหนือ (NBKP)	Western hemlock (<i>Tsuga heterophylla</i>), Douglas Fir (<i>Pseudotsuga menziesii</i>), Western Red Cedar (<i>Thuja plicata</i>),	ประเทศกำลังพัฒนา	สัมปทานสวน ปลูกไม้ อุตสาหกรรม	ข้อตกลงตามที่ แบ่งประเภทไว้ ตามแนว ทางการรับรอง	มี (หากมีความเชื่อถือ)

		White Spruce (<i>Picea glauca</i>), Lodgepole Pine (<i>Pinus contorta</i>)				
	เยื่อกระดาษ คราฟท์ฟอกขาวจากไม้เนื้อแข็ง Laubholz (LBKP)	Poplar (<i>Populus spp.</i>)	ประเทศกำลังพัฒนา	ลัมปทานสวนปลูกไม้อุตสาหกรรม	แบ่งประเภท “ข้อตกลง” ตามแนวทางการรับรอง	มี (หากมีความเชื่อถือ)
	เยื่อกระดาษแข็ง	Poplar (<i>Populus tremuloides</i> , <i>Populus balsamifera</i>), White Spruce (<i>Picea glauca</i>), Jack pine (<i>Pinus banksiana</i>)	ประเทศที่สามซึ่ง เป็นประเทศกำลังพัฒนา	เจ้าของป่าเอกชนหลายราย	ใบรับรองทางกฎหมายของข้อตกลง	มี (หากมีความเชื่อถือ)

แปลโดย นางสาวปานจิต ต้นสม
นางสาวพิชญา เวชทรัพย์
ตรวจทานโดย นางสาวพิชญา เวชทรัพย์